

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 221/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 221/02	Věc C-24/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 8. ledna 2018 – István Bán v. KP 2000 Kft., Edit Kovács	2
2018/C 221/03	Věc C-75/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 6. února 2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	2
2018/C 221/04	Věc C-126/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 16. února 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2018/C 221/05	Věc C-173/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 6. března 2018 – FS v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	5
2018/C 221/06	Věc C-183/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku (Polsko) dne 9. března 2018 – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) v. Bank BGŻ BNP Paribas S.A. v Gdańsku	5

2018/C 221/07	Věc C-189/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 13. března 2018 – Glencore Agriculture Hungary Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	6
2018/C 221/08	Věc C-195/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Polsko) dne 19. března 2018 – Trestní řízení proti B. S.	7
2018/C 221/09	Věc C-220/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Německo) dne 27. března 2018 – ML	8
2018/C 221/10	Věc C-222/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 28. března 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. v. Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	9
2018/C 221/11	Věc C-231/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Oldenburg (Německo) dne 3. dubna 2018 – Řízení o uložení pokuty proti NK	10
2018/C 221/12	Věc C-259/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Španělsko) dne 11. dubna 2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. v. Asendia Spain, S.L.U.	11
2018/C 221/13	Věc C-272/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 20. dubna 2018 – Verein für Konsumenteninformation v. TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG	11
2018/C 221/14	Věc C-275/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 23. dubna 2018 – Milan Vinš v. Odvolací finanční ředitelství	12
2018/C 221/15	Věc C-304/18: Žaloba podaná dne 4. května 2018 – Evropská komise v. Italská republika	13

Tribunál

2018/C 221/16	Věc T-431/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – Distillerie Bonollo a další v. Rada „Dumping — Dovoz kyseliny vinné pocházející z Číny — Změna konečného antidumpingového cla — Částečný prozatímní přezkum — Žaloba na neplatnost — Bezprostřední a osobní dotčení — Přípustnost — Stanovení běžné hodnoty — Zjištěná běžná hodnota — Změna metody — Individuální zacházení — Článek 2 odst. 7 písm. a) a čl. 11 odst. 9 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní článek 2 odst. 7 písm. a) a čl. 11 odst. 9 nařízení (EU) 2016/1036] — Úprava časových účinků zrušení“	15
2018/C 221/17	Věc T-241/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 4. května 2018 – El Corte Inglés v. EUIPO – WE Brand (EW) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie EW — Starší slovní ochranná známka Evropské unie WE — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“	16
2018/C 221/18	Věc T-574/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – HK v. Komise „Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Pozůstalostní důchod — Podmínka poskytnutí — Podmínka týkající se manželství — Jiný než manželský svazek — Článek 17 první pododstavec přílohy VIII služebního řádu“	16

2018/C 221/19	Věc T-653/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – Malta v. Komise „Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty v držení Komise — Dokumenty pocházející z členského státu — Dokumenty vyměňované v rámci kontrolního režimu k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky — Článek 113 nařízení (ES) č. 1224/2009 — Přístup veřejnosti k dokumentům v návaznosti na žádost podanou nevládní organizací — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Povinnost uvést odůvodnění — Loajální spolupráce — Volba právního základu“	17
2018/C 221/20	Věc T-662/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – Gall Pharma v. EUIPO – Pfizer (Styriagra) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Styriagra — Starší slovní ochranná známka Evropské unie VIAGRA — Neoprávněné těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 5 nařízení (EU) č. 2017/1001]“	18
2018/C 221/21	Věc T-721/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. května 2018 – Luxottica Group v. EUIPO – Chen (BeyBeni) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BeyBeni — Starší národní obrazová ochranná známka Ray-Ban — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Poškození dobrého jména — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001]“	18
2018/C 221/22	Věc T-2/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – J.-M.-E.V. e hijos v. EUIPO – Masi (MASSI) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASSI — Starší národní slovní ochranná známka MASI — Článek 56 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 63 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001] — Překážka věci rozsouzené — Článek 53 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 2 písm. c) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 60 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 2 písm. c) nařízení 2017/1001] — Všeobecně známá ochranná známka ve smyslu článku 6a Pařížské úmluvy	19
2018/C 221/23	Věc T-34/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 4. května 2018 – Skyleader v. EUIPO – Sky International (SKYLEADER) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Evropské unie SKYLEADER — Nezohlednění důkazů předložených před zrušovací oddělením — Článek 76 odstavce 2 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 95 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001] — Článek 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001] — Pravidlo 40 odstavce 5 nařízení (ES) č. 2868/95 [nyní článek 19 odstavce 1 v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430]“	20
2018/C 221/24	Věc T-187/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 4. května 2018 – Bernard Krone Holding v. EUIPO (Mega Liner) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky EU Mega Liner — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001] — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 první věta nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 94 odst. 1 nařízení 2017/1001)“	21
2018/C 221/25	Věc T-188/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 4. května 2018 – Bernard Krone Holding v. EUIPO (Coil Liner) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Coil Liner — Absolutní důvody pro zamítnutí — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001] — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 první věta nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 odst. 1 nařízení 2017/1001)“	21

2018/C 221/26	Spojené věci T-193/17, T-194/17 a T-195/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – CeramTec v. EUIPO – C5 Medical Werks (Tvar části kyčelní protézy a další) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie — Tvar části kyčelní protézy — Obrazová ochranná známka Evropské unie představující část kyčelní protézy — Ochranná známka Evropské unie, kterou tvoří odstín růžové barvy — Zpětvzetí návrhů na prohlášení neplatnosti a ukončení řízení o prohlášení neplatnosti — Odvolání majitele ochranné známky týkající se zrušení rozhodnutí o ukončení — Nepřípustnost odvolání před odvolacím senátem — Článek 59 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 67 nařízení (EU) 2017/1001]“	22
2018/C 221/27	Věc T-200/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – SB v. EUIPO „Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Pracovní smlouva na dobu určitou — Rozhodnutí o neobnovení — Námitka protiprávnosti — Povinnost uvést odůvodnění — Povinnost jednat s náležitou péčí — Diskriminace na základě věku“	23
2018/C 221/28	Věc T-463/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – Raise Conseil v. EUIPO – Raizers (RAISE) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie RAISE — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001) — Článek 52 odst. 1 a 2 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 59 odst. 1 a 2 nařízení 2017/1001)“	23
2018/C 221/29	Věc T-354/15: Usnesení Tribunálu ze dne 19. dubna 2018 – Allergopharma v. Komise „Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Režim podpory stanovující osvobození od povinných slev na určité léčivé přípravky — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za slučitelný s vnitřním trhem — Neexistence osobního dotčení — Akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“ . . .	24
2018/C 221/30	Věc T-916/16: Usnesení Tribunálu ze dne 23. dubna 2018 – Winkler v. Komise „Veřejná služba — Úředníci — Převod vnitrostátních nároků na důchod — Návrh na započtení příspěvkových let — Akt, který nelze napadnout žalobou — Akt nezasahující nepříznivě do právního postavení — Zjevná nepřípustnost“	25
2018/C 221/31	Věc T-234/17: Usnesení Tribunálu ze dne 3. května 2018 – Siberian Vodka v. EUIPO – Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Slovní ochranná známka DIAMOND ICE — Starší slovní ochranná známka Evropské unie DIAMOND CUT — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“	25
2018/C 221/32	Věc T-298/17: Usnesení Tribunálu ze dne 18. dubna 2018 – Iordăchescu a další v. Parlament a další „Žaloba na neplatnost — Směrnice 2014/40/EU — Sbližování právních předpisů — Výroba, obchodní úprava a prodej tabákových a souvisejících výrobků — Lhůta k podání žaloby — Opožděnost — Návrh na náhradu škody — Návrh na zahájení řízení — Nedodržení formálních náležitostí — Nepřípustnost — Nepříslušnost“	26
2018/C 221/33	Věc T-203/18 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 3. května 2018 – VQ v. ECB „Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská a měnová politika — Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi — Úkoly, které jsou Evropské centrální bance svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013 — Pravomoci ECB — Zvláštní pravomoci dohledu — Správní sankce — Publikace — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“	27
2018/C 221/34	Věc T-230/18 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 4. května 2018 – Czarnecki v. Parlament „Řízení o předběžných opatřeních — Institucionální právo — Místopředseda Evropského parlamentu — Rozhodnutí Parlamentu o odvolání místopředsedy — Návrh na nařízení předběžných opatření — Příkaz — Nepřípustnost“	27

2018/C 221/35	Věc T-186/18: Žaloba podaná dne 14. března 2018 – Abaco Energy a další v. Komise	28
2018/C 221/36	Věc T-224/18: Žaloba podaná dne 11. dubna 2018 – PV v. Komise	29
2018/C 221/37	Věc T-225/18: Žaloba podaná dne 1. dubna 2018 – Manéa v. CdT	31
2018/C 221/38	Věc T-237/18: Žaloba podaná dne 9. dubna 2018 – Martini-Sportswear v. EUIPO – Olympique de Marseille (M)	32
2018/C 221/39	Věc T-251/18: Žaloba podaná dne 23. dubna 2018 – IFSUA v. Rada	33
2018/C 221/40	Věc T-257/18: Žaloba podaná dne 24. dubna 2018 – Iberpotash v. Komise	34
2018/C 221/41	Věc T-259/18: Žaloba podaná dne 23. dubna 2018 – Zakłady Chemiczne „Siarkopol“ Tarnobrzeg v. EUIPO – EuroChem Agro (Unifoska)	35
2018/C 221/42	Věc T-264/18: Žaloba podaná dne 27. dubna 2018 – Gruppo Armonie v. EUIPO (mo.da)	36
2018/C 221/43	Věc T-272/18: Žaloba podaná dne 27. dubna 2018 – EBM Technologies v. EUIPO (MobiPACS)	36
2018/C 221/44	Věc T-278/18: Žaloba podaná dne 4. května 2018 – Nemius Group v. EUIPO (DENTALDISK)	37

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2018/C 221/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 211, 18.6.2018.

Dřívější publikace

Úř. věst. C 200, 11.6.2018.

Úř. věst. C 190, 4.6.2018.

Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 8. ledna 2018 – István Bán v. KP 2000 Kft., Edit Kovács

(Věc C-24/18)

(2018/C 221/02)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: István Bán

Žalovaní: KP 2000 Kft., Edit Kovács

Předběžná otázka

Představuje vnitrostátní právní úprava, na jejímž základě dochází *ex lege* a bez jakékoli finanční náhrady k zániku užívacích práv zřízených k pozemkům využívaným k zemědělským nebo lesnickým účelům v případě, kdy nový vlastník nabude v exekučním řízení nemovitost zatíženou užívacím právem a uživatel pozemku doposud neobdržel ve vztahu k tomuto pozemku podporu pro rozvoj zemědělství nebo venkova financovanou Evropskou unií nebo Maďarskem a podmíněnou povinností užívat pozemek po dobu určenou právním předpisem, omezení neslučitelné s články 49 a 63 SFEU?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 6. února 2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-75/18)

(2018/C 221/03)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 49, 54, 107 a 108 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání takovému opatření členského státu, v jehož rámci spočívá skutečná daňová zátěž v důsledku právní úpravy tohoto členského státu (a sice zákona, kterým se ukládá zvláštní telekomunikační daň) na osobách povinných k dani, jejichž vlastníkem je zahraniční subjekt? Je uvedený důsledek nepřímo diskriminační?
- 2) Brání články 107 a 108 SFEU takové právní úpravě členského státu, která daňovou povinnost stanoví progresivní daňovou sazbou a podle které předmětem daně je obrat? Je nepřímo diskriminační, spočívá-li v jejím důsledku skutečná daňová zátěž, v jejím nejvyšším pásmu, především na osobách povinných k dani, jejichž vlastníkem je zahraniční subjekt? Představuje tento důsledek zakázanou státní podporu?
- 3) Musí být článek 401 směrnice o DPH⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, která rozlišuje mezi zahraničními a tuzemskými osobami povinnými k dani? Je třeba mít za to, že daná zvláštní daň má povahu daně z obratu? Jinými slovy, jde o daň slučitelnou, nebo neslučitelnou se směrnicí o DPH?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 16. února 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-126/18)

(2018/C 221/04)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Je soudní praxe členského státu, podle níž se při zkoumání relevantních předpisů v oblasti úroků z prodlení vychází z předpokladu, že vnitrostátní daňový orgán se nedopustil porušení práva (nečinnosti) — to znamená, že nebyl v prodlení, pokud jde o neodpočitatelnou část DPH odpovídající nezaplaceným nabytím osob povinných k dani — protože v okamžiku, kdy uvedený orgán rozhodl, byla vnitrostátní právní úprava, která porušovala právo Společenství, platná a Soudní dvůr konstatoval neslučitelnost jí stanoveného požadavku s právem Společenství až později, v souladu s ustanoveními práva Společenství, směrnicí Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ (dále jen „směrnice o DPH“) (zejména s ohledem na její článek 183) a zásadami efektivity, přímého účinku a rovnocennosti? Vnitrostátní praxe takto uznala uplatňování tohoto požadavku stanoveného vnitrostátní právní úpravou, která porušovala unijní právo, do okamžiku, kdy jej vnitrostátní zákonodárce formálně zrušil, za kvazikonformní s právem.

- 2) Je v souladu s právem Společenství, zejména s ustanoveními směrnice o DPH (zejména s ohledem na její článek 183) a zásadami efektivity, přímého účinku a rovnocennosti právní úprava a praxe členského státu, které při zkoumání relevantních předpisů v oblasti úroků z prodlení rozlišují, zda daňový orgán nevrátil daň, protože se řídil tehdy platnými vnitrostátními předpisy — které nadto porušovaly právo Společenství — nebo zda nevrácením daně taková ustanovení porušil, a které v souvislosti s výší úroků splatných z DPH, jejichž vrácení nebylo možné požadovat v přiměřené lhůtě v důsledku požadavku vnitrostátního práva, který Soudní dvůr prohlásil za odporující unijnímu právu, stanoví dvě odlišná období, přičemž
- v prvním období mají osoby povinné k dani právo pouze na úrok z prodlení odpovídající základní sazbě centrální banky, jelikož vzhledem k tomu, že maďarská právní úprava odporující právu Společenství byla tehdy ještě platná, maďarské daňové orgány nejednaly protiprávně, když nepovolily odvedení DPH uvedené na fakturách v přiměřené lhůtě, zatímco
 - ve druhém období musí být zaplacen úrok odpovídající dvojnásobku základní sazby centrální banky – použitelný kromě toho v právním řádu dotčeného členského státu v případě prodlení — avšak pouze u opožděné platby úroků z prodlení odpovídajících prvnímu období?
- 3) Je v souladu s právem Společenství, článkem 183 směrnice o DPH a zásadou efektivity praxe členského státu, která stanoví jako počáteční datum pro výpočet úroků z prodlení (složený úrok, nebo úroky z úroků) splatných podle ustanovení členského státu na základě prodlení s placením úroků z daně zadržované v rozporu s unijním právem (úroky z DPH; v tomto případě jistina) nikoliv původní den splatnosti úroků z DPH (jistiny), ale pozdější okamžik, s ohledem zejména na to, že žádost o zaplacení úroků z daní, které jsou zadržovány nebo nejsou poskytnuty v rozporu s unijním právem, je subjektivním právem, které vyplývá přímo ze samotného unijního práva?
- 4) Je v souladu s právem Společenství, článkem 183 směrnice o DPH a zásadou efektivity praxe členského státu, podle níž musí osoba povinná k dani podat samostatnou žádost v případě, že požaduje úroky splatné z důvodu porušení práva v důsledku prodlení ze strany daňového orgánu, zatímco v jiných případech nároku na úroky z prodlení není taková samostatná žádost nutná, protože úroky jsou přiznány i bez návrhu?
- 5) Je-li odpověď na předchozí otázku kladná, je v souladu s právem Společenství, článkem 183 směrnice o DPH a zásadou efektivity praxe členského státu, podle níž lze složený úrok (úroky z úroků) odpovídající prodlení se zaplacením úroků z daně zadržované v rozporu s unijním právem, jak konstatoval Soudní dvůr (úroky z DPH; v tomto případě jistina), přiznat pouze tehdy, pokud osoba povinná k dani podá mimořádnou žádost, prostřednictvím které nepožaduje konkrétně úroky, nýbrž částku daně odpovídající nezaplaceným nabytím dlužnou právě v okamžiku, kdy ve vnitrostátním právu bylo zrušeno pravidlo členského státu odporujícího unijnímu právu, které vyžadovalo zadržení dlužné DPH při uvedeném nezaplacení, ačkoliv se úroky z DPH, které jsou základem požadavku složeného úroku, pokud jde o zdaňovací období předcházející mimořádné žádosti, již staly splatnými a dosud nebyly zaplaceny?
- 6) Je-li odpověď na předchozí otázku kladná, je v souladu s právem Společenství, článkem 183 směrnice o DPH a zásadou efektivity praxe členského státu, která vede ke ztrátě nároku na složený úrok (úroky z úroků) odpovídající prodlení se zaplacením úroků z daně zadržované v rozporu s unijním právem, jak konstatoval Soudní dvůr (úroky z DPH; v tomto případě jistina), v souvislosti se žádostmi o zaplacení úroků z DPH, které nespádaly do období pro přiznání DPH dotčeného promlčecí lhůtou stanovenou pro podání mimořádné žádosti, jelikož uvedené úroky se staly splatnými dříve?
- 7) Je v souladu s právem Společenství a článkem 183 směrnice o DPH (s ohledem zejména na zásadu efektivity a na subjektivní povahu nároku na zaplacení úroků z daní, které jsou zadržovány nebo nejsou poskytnuty v rozporu s unijním právem) praxe členského státu, která zbavuje osobu povinnou k dani s konečnou platností možnosti požadovat úroky z daně zadržované v souladu s vnitrostátní právní úpravou, která byla později prohlášena za odporující právu Společenství a která zakazovala domáhat se DPH v souvislosti s určitými nezaplacenými nabytími, přičemž

- [podle této praxe] nebyla žádost o zaplacení úroků považována v okamžiku, kdy byl možné požadovat vrácení daně, za odůvodněnou, protože ustanovení prohlášené později za odporující právu Společenství bylo platné (jelikož nedošlo k prodlení a daňový orgán pouze uplatnil platné právo),
 - a následně, když ve vnitrostátním právním řádu bylo zrušeno ustanovení, které bylo prohlášeno za odporující právu Společenství a které omezovalo nárok na vrácení na základě promlčení?
- 8) Je v souladu s právem Společenství, článkem 183 směrnice o DPH a zásadou efektivity praxe členského státu, podle níž možnost požadovat úroky z prodlení, které musí být zaplacený z úroků z DPH (jistiny), které přísluší osobě povinné k dani z daně, která nebyla vrácena v okamžiku, kdy bylo možné se jí původně domáhat, kvůli pravidlu vnitrostátního práva, které bylo později prohlášeno za odporující právu Společenství, závisí, pro celé období od roku 2005 do roku 2011, na tom, zda osoba povinná k dani nyní může žádat o vrácení DPH odpovídající období pro přiznání uvedené daně, během nějž bylo ve vnitrostátním právním řádu zrušeno dotčené ustanovení odporující právu Společenství (září 2011), ačkoliv k zaplacení úroků z DPH (jistiny) do tohoto okamžiku nedošlo, a nedošlo k němu ani později, do okamžiku, kdy byl požadavek předložen vnitrostátnímu soudu?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 6. března 2018 – FS v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-173/18)

(2018/C 221/05)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: FS

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžná otázka

Musí být unijní právo vykládáno v tom smyslu, že daňový orgán nemůže v rámci následné daňové kontroly vyloučit možnost osob povinných k dani zvolit si režim osvobození od DPH pro malé podniky?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku (Polsko) dne 9. března 2018 – Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) v. Bank BGŻ BNP Paribas S.A. v Gdańsku

(Věc C-183/18)

(2018/C 221/06)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Odpůrkyně: Bank BGŻ BNP Paribas S.A. v Gdaňsku

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení článku 1 písm. a), článku 9 odst. 3, jakož i článku 20 odst. 1 a odst. 2 písm. b) rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že rozhodnutí předané k výkonu, kterým byl právnické osobě uložen peněžitý trest nebo pokuta, by mělo být vykonáno ve vykonávajícím státě, přestože vnitrostátní právní předpisy, které provádí toto rámcové rozhodnutí, nestanoví možnost vykonat rozhodnutí, kterým se ukládá taková sankce právnické osobě?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku musí být pojem „právnická osoba“ použitý v čl. 1 písm. a) a čl. 9 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV vykládán:
 - a. podle právních předpisů vydávajícího státu (čl. 1 písm. c),
 - b. podle právních předpisů vykonávajícího státu (čl. 1 písm. d), nebo
 - c. jako autonomní pojem unijního práva,a v důsledku toho zahrnuje tento pojem rovněž organizační složku právnické osoby, přestože organizační složka právnické osoby nemá ve vykonávajícím státě právní osobnost?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 76, s. 16-30.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) dne 13. března 2018 – Glencore Agriculture Hungary Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(Věc C-189/18)

(2018/C 221/07)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení směrnice o DPH⁽¹⁾ a v souvislosti s nimi základní zásada dodržování práva na účinnou procesní obranu, jakož i článek 47 Listiny základních práv, vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu a na ní založené vnitrostátní praxi, podle kterých platí, že v rámci kontroly u stran právního vztahu (smlouva, plnění), na nějž se vztahuje daňová povinnost, musí daňový orgán zjištění, která učinil v řízení provedeném u jedné ze stran tohoto právního vztahu (vystavitel faktur ve věci v původním řízení) a která vyvolala nutnost změnit kvalifikaci daného právního vztahu, zohlednit z úřední povinnosti při kontrole u druhé strany daného právního vztahu (příjemce faktur ve věci v původním řízení), přičemž tato druhá strana daného právního vztahu nemá v původním řízení o kontrole žádná práva, konkrétně práva související s postavením účastníka řízení?

- 2) Bude-li odpověď Soudního dvora na první otázku záporná, musí být ustanovení směrnice o DPH a v souvislosti s nimi základní zásada dodržování práva na účinnou procesní obranu, jakož i článek 47 Listiny základních práv, vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní praxi, která umožňuje postupovat způsobem popsáním v první otázce, takže druhá strana daného právního vztahu (příjemce faktur) nemá v původním řízení o kontrole práva související s postavením účastníka řízení, a tudíž nemůže ani využít práva na opravný prostředek v rámci řízení o kontrole, zjištění z níž musí daňový orgán z úřední povinnosti zohlednit v řízení o kontrole týkajícím se daňové povinnosti této druhé strany a mohou být uplatněna v její neprospěch, přičemž daňový orgán této druhé straně nezpřístupňuje příslušný spis z kontroly provedené u první strany daného právního vztahu (vystavitel faktur), konkrétně podklady pro zjištění, protokoly a správní rozhodnutí, ale sděluje jí jen část z něj v podobě shrnutí, takže daňový orgán obeznamuje druhou stranu se spisem jen nepřímo a výběr provádí sám na základě vlastních kritérií, nad nimiž nemá druhá strana žádnou kontrolu?
- 3) Musí být ustanovení směrnice o DPH a v souvislosti s nimi základní zásada dodržování práva na účinnou procesní obranu, jakož i článek 47 Listiny základních práv, vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní praxi, podle v rámci kontroly u stran právního vztahu, na něž se vztahuje daňová povinnost, musí daňový orgán zjištění, která učinil v řízení provedeném u vystavitele faktur a která vedou ke konstatování, že se vystavitel faktur aktivně podílel na daňovém podvodu, zohlednit z úřední povinnosti při kontrole u příjemce faktur, přičemž tento příjemce nemá v řízení o kontrole prováděné u vystavitele práva související s postavením účastníka řízení, a tudíž nemůže ani využít práva na opravný prostředek v rámci řízení o kontrole, zjištění z níž musí daňový orgán z úřední povinnosti zohlednit v řízení o kontrole týkajícím se daňové povinnosti příjemce mohou být uplatněna v jeho neprospěch, a [daňový orgán] nezpřístupňuje příjemci příslušný spis z kontroly provedené u vystavitele faktur, konkrétně podklady pro zjištění, protokoly a správní rozhodnutí, ale sděluje mu jen část z něj v podobě shrnutí, takže daňový orgán obeznamuje příjemce se spisem jen nepřímo a výběr provádí sám na základě vlastních kritérií, nad nimiž nemá příjemce faktur žádnou kontrolu?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim
(Polsko) dne 19. března 2018 – Trestní řízení proti B. S.**

(Věc C-195/18)

(2018/C 221/08)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Účastníci původního řízení

B. S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Předběžná otázka

Musí být článek 2 směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů⁽¹⁾, ve spojení s přílohou č. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že produkt, v jehož případě byl k výrobě mladiny využit výtažek ze sladu, glukózový sirup, kyselina citronová a voda, a to i v případě, kdy podíl nesladových složek v mladině je v poměru ke sladovým složkám převažující a glukózový sirup byl do mladiny přidán před procesem kvašení mladiny může být pivem získaným ze sladu zařazeným do kódu KN 2203 kombinované nomenklatury, a dále jakými kritérii je třeba se řídit při určování poměru podílů jednotlivých sladových a nesladových složek mladiny tak, aby získaný výrobek mohl být kvalifikován jako pivo ve smyslu kódu 2203 KN?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1992, L 316, s. 21; Zvl. vyd. 09/01, s. 206

⁽²⁾ Úř. věst. 1987, L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Německo) dne 27. března 2018 – ML

(Věc C-220/18)

(2018/C 221/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Účastníci původního řízení

Stíhaná osoba: ML

Předběžné otázky

1. Jaký význam má v rámci výkladu výše uvedených předpisů⁽¹⁾ skutečnost, že ve vystavujícím členském státě existují možnosti právní ochrany uvězněných osob, pokud jde o podmínky jejich uvěznění?
 - a) V případě, že vykonávající justiční orgány mají k dispozici důkazy o existenci systémových či celoplošných nedostatků nebo nedostatků týkajících se určitých skupin osob nebo určitých vězeňských zařízení, lze v případě vydání při zohlednění výše uvedených předpisů vyloučit skutečné nebezpečí nelidského či ponižujícího zacházení, které brání přípustnosti vydání stíhané osoby, již tehdy, pokud byly tyto možnosti stanoveny, aniž by bylo třeba dále ověřovat konkrétní podmínky uvěznění?
 - b) Je v této souvislosti relevantní, pokud s ohledem na tyto možnosti právní ochrany Evropský soud pro lidská práva neshledal žádné předpoklady, které by nasvědčovaly tomu, že uvězněné osoby mají reálnou vyhlídku na zlepšení nepřiměřených podmínek uvěznění?
2. Pokud z odpovědi na první předběžnou otázku vyplývá, že tyto možnosti právní ochrany uvězněných osob bez dalšího ověření konkrétní podmínek uvěznění ve vystavujícím členském státu ze strany vykonávajících justičních orgánů nezajišťují, že bude vyloučeno skutečné nebezpečí nelidského či ponižujícího zacházení stíhaných osob:
 - a) Je třeba výše uvedené předpisy vykládat v tom smyslu, že ověření podmínek uvěznění ve vystavujícím členském státě ze strany justičních orgánů vykonávajícího členského státu se má vztahovat na veškeré zařízení pro výkon trestu nebo na zařízení pro výkon trestu, do nichž může být stíhaná osoba případně umístěna? Platí to i pro uvěznění k dočasným nebo přechodným účelům v určitých vězeňských zařízeních? Nebo lze toto posouzení omezit pouze na taková vězeňská zařízení, do nichž má být podle údajů uvedených orgány vystavujícího členského státu stíhaná osoba pravděpodobně a na většinu času umístěna?

- b) Je třeba provést úplné zkoumání dotčených podmínek uvěznění, v jehož rámci bude posouzena plocha osobního prostoru na vězně, jakož i další podmínky uvěznění? Má se při hodnocení takto dokazovaných podmínek uvěznění vycházet z judikatury Evropského soudu pro lidská práva vyplývající z rozhodnutí *Muršić v. Chorvatsko* (rozsudek ze dne 30. října 2016, č. 7334/13)?
3. Pokud rovněž z odpovědi na druhou předběžnou otázku vyplyne, že rozsah posuzovacích povinností vykonávajících justičních orgánů se vztahuje na všechna vězeňská zařízení, jež přicházejí v úvahu:
- a) Lze upustit od zkoumání podmínek uvěznění ve všech vězeňských zařízeních, jež přicházejí do úvahy, ze strany vykonávajících justičních orgánů, pokud vystavující členský stát vyjádří všeobecné ujištění, že stíhaná osoba nebude vystavena nebezpečí nelidského ani ponižujícího zacházení?
- b) Nebo mohou vykonávající justiční orgány namísto zkoumání podmínek uvěznění ve všech vězeňských zařízeních, jež přicházejí do úvahy, rozhodnout o přípustnosti vydání za podmínky, že stíhaná osoba nebude vystavena takovému zacházení?
4. Pokud rovněž z odpovědi na třetí předběžnou otázku vyplyne, že vydání ujištění ani podmínky nestačí k tomu, aby se upustilo od zkoumání podmínek uvěznění ve všech vězeňských zařízeních, jež přicházejí do úvahy, ze strany vykonávajících justičních orgánů:
- a) Má se povinnost vykonávajících justičních orgánů zkoumat podmínky uvěznění ve všech vězeňských zařízeních, jež přicházejí do úvahy, vztahovat na všechna tato zařízení i tehdy, pokud justiční orgány vystavujícího členského státu sdělí, že délka uvěznění stíhané osoby v takovém zařízení nepřesáhne tři týdny, i když je jeho součástí výhrada vzniku okolností, které by bránily ve splnění tohoto ujištění?
- b) Platí to i tehdy, pokud vykonávající justiční orgány nemohou zjistit, zda tento údaj oznámily vystavující justiční orgány, nebo zda pochází od některého z ústředních orgánů vystavujícího členského státu, kterému přísluší jednat na základě žádosti vydávajícího justičního orgánu?

(¹) 2002/584/SVV: Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34).
2009/299/SVV: Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotyčná osoba nezúčastnila osobně (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) dne 28. března 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. v. Országos
Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet**

(Věc C-222/18)

(2018/C 221/10)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Žalovaný: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Předběžná otázka

Je třeba čl. 3 písm. k) a čl. 11 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/24/EU ze dne 9. března 2011 o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, která dělí lékařské předpisy na dvě kategorie a pouze u jedné z nich umožňuje vydání léčivých přípravků lékaři, který nevykonává zdravotnickou činnost v dotčeném členském státě, je v rozporu se vzájemným uznáváním lékařských předpisů a volným pohybem služeb a je s nimi tudíž neslučitelná?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, L 88, s. 45.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Oldenburg (Německo) dne 3. dubna 2018 – Řízení o uložení pokuty proti NK

(Věc C-231/18)

(2018/C 221/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Oldenburg

Účastníci původního řízení

NK

Další účastníci řízení: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Předběžné otázky

1) Může se velkoobchodník s dobyt看, který nakupuje živá zvířata od zemědělce a přepravuje je ve vzdálenosti do 100 km na jatka, kterým tato zvířata prodá, odvolávat na výjimku podle čl. 13 odst. 1 písm. p) nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy (dále jen „nařízení (ES) č. 561/2006“) ⁽¹⁾ – která zní „vozidla používaná pro přepravu živých zvířat z hospodářství na místní trhy a naopak nebo z trhů na místní jatka ve vzdálenosti do 100 km“ – protože se v případě koupě od zemědělce jedná o „trh“ ve smyslu tohoto ustanovení, nebo musí být samotný podnik obchodující s dobyt看 kvalifikován jako „trh“?

Pokud se nejedná o „trh“ ve smyslu tohoto ustanovení:

2) Může se velkoobchodník s dobyt看, který nakupuje živá zvířata od zemědělce a přepravuje je ve vzdálenosti do 100 km na jatka, kterým tato zvířata prodá, odvolávat na tuto výjimku na základě analogického použití výše uvedené normy?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. 2006, L 102, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Španělsko) dne 11. dubna 2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. v. Asendia Spain, S.L.U.

(Věc C-259/18)

(2018/C 221/12)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Žalovaná: Asendia Spain, S.L.U.

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 7 odst. 1 a článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby⁽¹⁾ (poštovní směrnice), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES⁽²⁾ ze dne 20. února 2008, takové vnitrostátní právní úpravě, podle které záruka přiznaná provozovateli poštovních služeb určenému pro poskytování všeobecných poštovních služeb zahrnuje, že je jediným provozovatelem oprávněným dodávat jiné prostředky výplaty poštovního, než jsou známky?
- 2) Je-li odpověď na předchozí otázku kladná, je požadavek, aby k možnosti dodávat a uvádět na trh jiné prostředky výplaty poštovního, než jsou známky, soukromí provozovatelé poštovních služeb měli fyzická zařízení pro styk s veřejností, slučitelný s poštovní právní úpravou Evropské unie

⁽¹⁾ Úř. věst. 1998, L 15, s. 14.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ze dne 20. února 2008, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na úplné dotvoření vnitřního trhu poštovních služeb Společenství (Úř. věst. 2008, L 52, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 20. dubna 2018 – Verein für Konsumenteninformation v. TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Věc C-272/18)

(2018/C 221/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Verein für Konsumenteninformation

Žalovaná: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Předběžné otázky

1) Zahrnuje výjimka z oblasti působnosti upravená v čl. 1 odst. 2 písm. e) Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy ze dne 19. června 1980 (dále jen „Římská úmluva“) a v čl. 1 odst. 2 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (dále jen „nařízení Řím I“) ⁽¹⁾ rovněž ujednání mezi zřizovatelem svěřenství a správcem, který pro zřizovatele svěřenství drží podíl v komanditní společnosti, obzvláště pokud je dáno úzké propojení společenských a svěřenských smluv?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Je třeba vykládat čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících ujednáních] ⁽²⁾ ve spotřebitelských smlouvách v tom smyslu, že ujednání o správě účasti na komanditní společnosti obsažené ve svěřenské smlouvě uzavřené mezi obchodníkem a spotřebitelem, které nebylo individuálně sjednáno a podle kterého se použije právo státu sídla komanditní společnosti, je zneužívajícím ujednáním, pokud je jediným účelem svěřenské smlouvy správa účasti na komanditní společnosti a zřizovateli svěřenství náleží práva a povinnosti přímého společníka?

3) V případě kladné odpovědi na první nebo druhou otázku:

Změní se tato odpověď, pokud obchodník nemusí poskytovat služby, k jejichž poskytnutí je povinen, ve státě spotřebitele, je však povinen postoupit na spotřebitele podíly na zisku a jiná majetková práva související s účastí ve společnosti a informace o průběhu účasti na společnosti? Je v tomto ohledu relevantní skutečnost, zda se použije nařízení Řím I nebo Římská úmluva?

4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku:

Bude odpověď totožná, pokud vedle žádosti o úpis podepsané spotřebitelem ve státě jeho bydliště navíc obchodník poskytne informace o účasti ve společnosti prostřednictvím internetu a ve státě bydliště spotřebitele bylo zřízeno platební místo, kterému má spotřebitel zaplatit částku za účast ve společnosti, ačkoliv podnikatel není oprávněn s tímto bankovním účtem disponovat? Je v tomto ohledu relevantní skutečnost, zda se použije nařízení Řím I nebo Římská úmluva?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 177, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne
23. dubna 2018 – Milan Vinš v. Odvolací finanční ředitelství**

(Věc C-275/18)

(2018/C 221/14)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobce: Milan Vinš

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Předběžné otázky

- 1) Je přípustné podmínit nárok na osvobození od daně z přidané hodnoty při vývozu zboží [čl. 146 směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „Směrnice“)] tím, že zboží bude nejprve propuštěno do určitého celního režimu (§ 66 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty)?
- 2) Je takováto vnitrostátní úprava dostatečně ospravedlnitelná článkem 131 Směrnice jakožto podmínka k zamezení daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

Žaloba podaná dne 4. května 2018 – Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-304/18)

(2018/C 221/15)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: Z. Malušková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat, zmocněnkyně)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Italská republika tím, že odmítla zpřístupnit tradiční vlastní zdroje ve výši 2 120 309,50 eur v souvislosti s oznámením o nevyhnutelnosti IT (07)08-917, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 8 rozhodnutí Rady 94/728/ES, Euratom ⁽¹⁾, článku 8 rozhodnutí Rady 2000/597/ES, Euratom ⁽²⁾, článku 8 rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ⁽³⁾ a článku 8 rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom ⁽⁴⁾, jakož i článků 6, 10, 11 a 17 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/1989 ⁽⁵⁾, článků 6, 10, 11 a 17 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ⁽⁶⁾ a článků 6, 10, 12 a 13 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 609/2014 ⁽⁷⁾,
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Důkazy, které má Komise k dispozici a které vychází z oznámení a informací poskytnutých Italskou republikou v rámci postupu před zahájením řízení, svědčí o tom, že v rámci operace proti podvodům, jejímž cílem je boj proti nezákonnému obchodování se zahraničním zpracovaným tabákem, italské orgány v průběhu roku 1997 zjistily příslušný celní dluh, zapsaly ho na samostatné účty a následně informovaly dlužníka o výši splatného cla. Vzhledem k tomu, že předmětný dluh byl zapsán na oddělených účtech (účetnictví B) a nebyl zpochybněn, byly italské orgány povinny bezprostředně přistoupit k jeho vybrání, což však tyto neučinily. Předtím, než italské orgány zahájily postup vybrání, který byl uzavřen až přibližně za 6 let po vzniku a konstatování dluhu, čekaly na výsledek souvisejících trestních řízení zahájených proti dlužníkovi.

Clu jsou vlastními zdroji Unie, přičemž členské státy je musí vybrat a odevzdat Komisi. Povinnost členských států stanovit platbu do vlastních zdrojů Unie vzniká v okamžiku, kdy jsou splněny podmínky stanovené v celních předpisech (určení výše cla vyplývají z celní povinnosti a určení totožnosti povinné osoby).

Prováděcí nařízení dále stanoví, že členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily, že částky odpovídající stanoveným člům budou k dispozici Komisi. Členské státy jsou osvobozeny od povinnosti poskytnout Komisi částky odpovídající stanoveným člům jen tehdy, pokud nelze jejich vybrání provést z důvodu vyšší moci, nebo pokud s konečnou platností nelze přistoupit k vybrání z důvodů, které jim nelze přičíst. Pokud členský stát neposkytne Komisi částku stanovených vlastních zdrojů, aniž by byla splněna některá z podmínek stanovených v prováděcím nařízení, tento členský stát nesplnil své povinnosti podle právní úpravy Evropské unie. Jakékoliv prodlení při poskytování vlastních zdrojů navíc vede ke vzniku povinnosti příslušného členského státu zaplatit úroky z prodlení za celé dotčené období.

Jelikož italské orgány byly v podstatě šest let v prodlení předtím, než zahájily postup vybrání předmětného dluhu, a toto prodlení je možné přičíst výlučně italským orgánům, Italská republika nemůže tvrdit, že přijala všechna nezbytná opatření, aby poskytla Komisi částky odpovídající stanoveným člům. Italské orgány vždy odmítaly poskytnout určené dovozní clo Komisi.

Komise proto tvrdí, že v projednávané věci Italská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 8 rozhodnutí o systému vlastních zdrojů, jakož i z článků 6, 10, 11 a 17 (nyní články 6, 10, 12 a 13) prováděcího nařízení.

-
- ⁽¹⁾ 94/728/ES, Euratom: Rozhodnutí Rady ze dne 31. října 1994 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 293, ze dne 12. 11. 1994, s. 9).
- ⁽²⁾ 2000/597/ES, Euratom: Rozhodnutí Rady ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 253, ze dne 7. 10. 2000, s. 42).
- ⁽³⁾ 2007/436/ES, Euratom: Rozhodnutí Rady ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 163, ze dne 23. 6. 2007, s. 17).
- ⁽⁴⁾ 2014/335/EU, Euratom: Rozhodnutí Rady ze dne 26. května 2014 o systému vlastních zdrojů Evropské unie (Úř. věst. L 168, ze dne 7. 6. 2014, s. 105).
- ⁽⁵⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, ze dne 7. 6. 1989, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, ze dne 31. 5. 2000, s. 1).
- ⁽⁷⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků (přepracované znění) (Úř. věst. L 168, ze dne 7. 6. 2014, s. 39).
-

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – Distillerie Bonollo a další v. Rada

(Věc T-431/12) ⁽¹⁾

„Dumping — Dovoz kyseliny vinné pocházející z Číny — Změna konečného antidumpingového cla — Částečný prozatímní přezkum — Žaloba na neplatnost — Bezprostřední a osobní dotčení — Přípustnost — Stanovení běžné hodnoty — Zjištěná běžná hodnota — Změna metody — Individuální zacházení — Článek 2 odst. 7 písm. a) a čl. 11 odst. 9 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní článek 2 odst. 7 písm. a) a čl. 11 odst. 9 nařízení (EU) 2016/1036] — Úprava časových účinků zrušení“

(2018/C 221/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Itálie), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Itálie), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerno, Itálie), Caviro Distillerie Srl (Faenza, Itálie) a Comercial Química Sarasa, SL (Madrid, Španělsko) (zástupci: R. MacLean, solicitor a A. Bochon, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Boelaert a B. Driessen, zmocněnci, původně ve spolupráci s G. Berrischem, advokátem, a N. Chesaites, barrister, dále G. Berrischem a nakonec N. Tuominenem, advokátem)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: původně M. França a A. Stobiecka-Kuik, dále M. França a J.-F. Brakeland, zmocněnci), a Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Čína) (zástupci: E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma a J. Cornelis, advokáti)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 626/2012 ze dne 26. června 2012, kterým se mění prováděcí nařízení Rady (EU) č. 349/2012 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2012, L 182, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) *Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 626/2012 ze dne 26. června 2012, kterým se mění prováděcí nařízení Rady (EU) č. 349/2012 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky, se ruší.*
- 2) *Antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením č. 626/2012 je zachováno, pokud jde o výrobky společnosti Ninghai Organic Chemical Factory, až do doby, než Evropská komise a Rada Evropské unie přijmou opatření, která vyplývají z tohoto rozsudku.*
- 3) *Rada ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené společnostmi Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl a Comercial Química Sarasa, SL.*

- 4) Komise ponese vlastní náklady řízení.
- 5) Společnost Changmao Biochemical Engineering ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 366, 24.11.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 4. května 2018 – El Corte Inglés v. EUIPO – WE Brand (EW)

(Věc T-241/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie EW — Starší slovní ochranná známka Evropské unie WE — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 221/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španělsko) (zástupce: J. L. Rivas Zurdo, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Botis a J. Ivanauskas, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: WE Brand Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: R. van Oerle a L. Bekke, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. února 2016 (věc R 426/2015-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi WE Brand a El Corte Inglés.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 11. února 2016 (věc R 426/2015-2) se zrušuje.
- 2) EUIPO a společnost WE Brand Sàrl, kromě vlastních nákladů řízení, ponесou také náklady řízení vynaložené společností El Corte Inglés, SA.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 11.7.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – HK v. Komise

(Věc T-574/16) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Pozůstalostní důchod — Podmínka poskytnutí — Podmínka týkající se manželství — Jiný než manželský svazek — Článek 17 první pododstavec přílohy VIII služebního řádu“

(2018/C 221/18)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: HK (zástupci: S. Rodrigues a A. Tymen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara a F. Simonetti, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: původně M. Bauer a M. Veiga, poté M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU, směřující jednak ke zrušení rozhodnutí Komise, kterým nebyl žalobci přiznán pozůstalostní důchod, a v případě potřeby zrušení rozhodnutí Komise, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce, a dále směřující k náhradě nemajetkové i majetkové újmy.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) HK se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 15.2.2016 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-151/15 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – Malta v. Komise

(Věc T-653/16) ⁽¹⁾

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty v držení Komise — Dokumenty pocházející z členského státu — Dokumenty vyměňované v rámci kontrolního režimu k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky — Článek 113 nařízení (ES) č. 1224/2009 — Přístup veřejnosti k dokumentům v návaznosti na žádost podanou nevládní organizací — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Povinnost uvést odůvodnění — Loajální spolupráce — Volba právního základu“

(2018/C 221/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Republika Malta (zástupce: A. Buhagiar, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz a F. Clotuche-Duvieusart, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Evropské komise ze dne 13. července 2016, kterým bylo rozhodnuto o potvrzující žádosti organizace Greenpeace o přístup k dokumentům, které se týkají údajně protiprávního přemístění živého tuňáka modroploutvého z Tuniska na rybí farmu k chovu tuňáků nacházející se na Maltě, v rozsahu, v němž poskytuje organizaci Greenpeace přístup k dokumentům pocházejícím od maltských orgánů.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí generálního tajemníka Evropské komise ze dne 13. července 2016, kterým bylo rozhodnuto o potvrzující žádosti organizace Greenpeace o přístup k dokumentům, které se týkají údajně protiprávního přemístění živého tuňáka modroploutvého z Tuniska na Maltu, se zrušuje v rozsahu, v němž zpřístupňuje organizaci Greenpeace dokumenty označené v příloze B uvedeného rozhodnutí pod čísly 112 až 230.

- 2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*
- 3) *Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení, včetně nákladů spojených s řízením o předběžném opatření.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 428, 21.11.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – Gall Pharma v. EUIPO – Pfizer (Styriagra)

(Věc T-662/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Styriagra — Starší slovní ochranná známka Evropské unie VIAGRA — Neoprávněné těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 5 nařízení (EU) č. 2017/1001]“

(2018/C 221/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Rakousko) (zástupci: původně D. Reichelt a L. Figura, poté T. Schafft, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Gája a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Pfizer Inc. (New York, New York, Spojené státy) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. června 2016 (věc R 724/2015-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Pfizer a Gall Pharma

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Společnosti Gall Pharma GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 441, 28.11.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. května 2018 – Luxottica Group v. EUIPO – Chen (BeyBeni)

(Věc T-721/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BeyBeni — Starší národní obrazová ochranná známka Ray-Ban — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Poškození dobrého jména — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 221/21)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Luxottica Group SpA (Miláno, Itálie) (zástupci: E. Ochoa Santamaría a I. Aparicio Martínez, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Xian Chen (Wen-čou, Čína)

Předmět věci

Žaloba proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. června 2016 (věc R 675/2015-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Luxottica Group a X. Chenem.

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 8. června 2016 (věc R 675/2015-5) týkající se námitkového řízení mezi společností Luxottica Group SpA a Xianem Chenem se zrušuje.
2. EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 454, 5.12.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – J.-M.-E.V. e hijos v. EUIPO – Masi (MASSI)

(Věc T-2/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASSI — Starší národní slovní ochranná známka MASI — Článek 56 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 63 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001] — Překážka věci rozsouzené — Článek 53 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 2 písm. c) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 60 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 2 písm. c) nařízení 2017/1001] — Všeobecně známá ochranná známka ve smyslu článku 6a Pařížské úmluvy

(2018/C 221/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: J.-M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Španělsko) (zástupci: M. Ceballos Rodríguez a J. Güell Serra, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: S. Palmero Cabezas a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Alberto Masi (Miláno, Itálie) (zástupci: C. Ceriani, S. Giudici a A. Ferreri, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. října 2016 (věc R 793/2015-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi A. Masim a společností J.-M.-E.V. e hijos.

Výrok

1. Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 4. října 2016 (R 793/2015-1) se zrušuje.

2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností J-M.-E.V. e hijos, SRL.
3. Alberto Masi ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 63, 27.2.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 4. května 2018 – Skyleader v. EUIPO – Sky International (SKYLEADER)

(Věc T-34/17) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Evropské unie SKYLEADER — Nezohlednění důkazů předložených před zrušovací oddělením — Článek 76 odstavec 2 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 95 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001] — Článek 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001] — Pravidlo 40 odstavec 5 nařízení (ES) č. 2868/95 [nyní článek 19 odstavec 1 v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430]“

(2018/C 221/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Skyleader a. s. (Ústí na Labem, Česká republika) (zástupce: K. Malmstedt, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Sky International AG (Zoug, Švýcarsko) (zástupce: J. Barry, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. listopadu 2016 (věc R 805/2016-4) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Sky International a Skyleader.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Skyleader a.s. se ukládá náhrada nákladů řízení včetně všech nezbytných nákladů vynaložených společností Sky International AG pro účely řízení před odvolacím senátem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

(¹) Úř. věst. C 78, 13.3.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 4. května 2018 – Bernard Krone Holding v. EUIPO (Mega Liner)(Věc T-187/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky EU Mega Liner — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001] — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 první věta nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 94 odst. 1 nařízení 2017/1001)“

(2018/C 221/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Německo) (zástupci: T. Weeg a K. Lüken, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Fischer a W. Schramek, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. ledna 2017 (věc R 442/2016-1) týkajícímu se přihlášky slovní ochranné známky Mega Liner jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Bod 2 výroku rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 9. ledna 2017 (věc R 442/2016-1) se zrušuje.
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Bernard Krone Holding SE & Co. KG v řízení před Tribunálem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 22.5.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 4. května 2018 – Bernard Krone Holding v. EUIPO (Coil Liner)(Věc T-188/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Coil Liner — Absolutní důvody pro zamítnutí — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001] — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 první věta nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 odst. 1 nařízení 2017/1001)“

(2018/C 221/25)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Německo) (zástupci: T. Weeg a K. Lüken, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Fischer a W. Schramek, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. ledna 2017 (věc R 443/2016 –1) týkajícímu se přihlášky slovní ochranné známky Coil Liner jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Bod 2 výroku rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 9. ledna 2017 (věc R 443/2016–1) se zrušuje.
- 2) EUIPO ponese kromě vlastních nákladů řízení i náklady řízení vynaložené společností Bernard Krone Holding SE & Co. KG v řízení před Tribunálem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 22.5.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – CeramTec v. EUIPO – C5 Medical Werks (Tvar části kyčelní protézy a další)

(Spojené věci T-193/17, T-194/17 a T-195/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie — Tvar části kyčelní protézy — Obrazová ochranná známka Evropské unie představující část kyčelní protézy — Ochranná známka Evropské unie, kterou tvoří odstín růžové barvy — Zpětvzetí návrhů na prohlášení neplatnosti a ukončení řízení o prohlášení neplatnosti — Odvolání majitele ochranné známky týkající se zrušení rozhodnutí o ukončení — Nepřípustnost odvolání před odvolacím senátem — Článek 59 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 67 nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 221/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CeramTec GmbH (Plochingen, Německo) (zástupci: původně A. Renck a E. Nicolás Gómez, poté A. Renck, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Spojené státy) (zástupce: S. Naumann, advokát)

Předmět věci

Žaloby podané proti rozhodnutím čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. února 2017 (věci R 929/2016-4, R 928/2016-4 a R 930/2016-4), týkajícím se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi C5 Medical Werks a CeramTec.

Výrok

1. Žaloby se zamítají.

2. Společnost CeramTec GmbH ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí rovněž náhrada nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společností C5 Medical Werks.

(¹) Úř. věst. C 161, 22.5.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – SB v. EUIPO

(Věc T-200/17) (¹)

„Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Pracovní smlouva na dobu určitou — Rozhodnutí o neobnovení — Námitka protiprávnosti — Povinnost uvést odůvodnění — Povinnost jednat s náležitou péčí — Diskriminace na základě věku“

(2018/C 221/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: SB (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: K. Tóth et A. Lukošüüté, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí výkonného ředitele EUIPO ze dne 2. června 2016, kterým tento odmítl podruhé obnovit smlouvu žalobkyně, jakož i rozhodnutí uvedeného ředitele ze dne 19. prosince 2016 zamítající jí podanou stížnost

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) SB se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 178, 6.6.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 – Raise Conseil v. EUIPO – Raizers (RAISE)

(Věc T-463/17) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie RAISE — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 7 odst. 3 nařízení 2017/1001) — Článek 52 odst. 1 a 2 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 59 odst. 1 a 2 nařízení 2017/1001)“

(2018/C 221/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Raise Conseil (Paříž, Francie) (zástupci: F. Fajgenbaum a T. Lachacinski, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Raizers (Paříž) (zástupce: E. Fortunet, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. května 2017 (věc R 1606/2016-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Raizers et Raise Conseil.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Raise Conseil se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 330, 2.10.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 19. dubna 2018 – Allergopharma v. Komise

(Věc T-354/15) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Režim podpory stanovující osvobození od povinných slev na určité léčivé přípravky — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za slučitelný s vnitřním trhem — Neexistence osobního dotčení — Akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“

(2018/C 221/29)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Německo) (zástupci: T. Müller-Ibold a F.-C. Laprévotte, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Bencard Allergie GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: J. Fiegler, advokát)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2015/1300 ze dne 27. března 2015 o režimu podpory poskytované Německem – podpora německým farmaceutickým společnostem ve finančních obtížích formou osvobození od povinných slev SA.34881 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP) (Úř. věst. 2015, L 199, s. 27).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.

2) Společnost Allergopharma GmbH & Co. KG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

3) Společnost Bencard Allergie GmbH ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 328, 5.10.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. dubna 2018 – Winkler v. Komise

(Věc T-916/16) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Úředníci — Převod vnitrostátních nároků na důchod — Návrh na započtení příspěvkových let — Akt, který nelze napadnout žalobou — Akt nezasahující nepříznivě do právního postavení — Zjevná nepřipustnost“

(2018/C 221/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Bernd Winkler (Grange, Irsko) (zástupce: A. Kässens, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Bohr a L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU směřující zaprvé ke zrušení oznámení Komise ze dne 20. dubna 2016 o návrhu počtu odsloužených let započítatelných pro důchod, které mají být zohledněny v důchodovém systému orgánů Evropské unie v návaznosti na žádost o převod nároků na důchod nabytých žalobcem před jeho nástupem do služebního poměru v Unii, a zadruhé k přiznání náhrady škody, kterou žalobce údajně utrpěl z důvodu protiprávních jednání, kterých se Komise měla dopustit během vyřizování uvedené žádosti o převod nároků.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Berndovi Winklerovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 13.2.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. května 2018 – Siberian Vodka v. EUIPO – Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE)

(Věc T-234/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Slovní ochranná známka DIAMOND ICE — Starší slovní ochranná známka Evropské unie DIAMOND CUT — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

(2018/C 221/31)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Siberian Vodka AG (Herisau, Švýcarsko) (zástupce: O. Bischof, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Schwarze und Schlichte Markenvertrieb GmbH & Co. KG (Oelde, Německo) (zástupce: A. Zafar, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. února 2017 (věc R 1171/2016-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Schwarze und Schlichte Markenvertrieb a Siberian Vodka

Výrok

1. Žaloba se zamítá
2. Společnosti Siberian Vodka AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 195, 19.6.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. dubna 2018 – Iordăchescu a další v. Parlament a další

(Věc T-298/17) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Směrnice 2014/40/EU — Sbližování právních předpisů — Výroba, obchodní úprava a prodej tabákových a souvisejících výrobků — Lhůta k podání žaloby — Opožděnost — Návrh na náhradu škody — Návrh na zahájení řízení — Nedodržení formálních náležitostí — Nepříslušnost — Nepříslušnost“

(2018/C 221/32)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobci: Adrian Iordăchescu (Bukurešť, Rumunsko), Florina Iordăchescu (Bukurešť), Mihaela Iordăchescu (Bukurešť) a Cristinel Iordăchescu (Bukurešť) (zástupce: A. Cuculis, advokát)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: L. Visaggio a C. Ionescu Dima, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: E. Karlsson a O. Segnana, zmocněnci) a Evropská komise (zástupci: H. Stancu a J. Tomkin, zmocněnci)

Předmět věci

Zprvým návrh na základě článku 263 SFEU na částečné zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES (Úř. věst. 2014, L 127, s. 1), a zadruhé návrh na základě článku 268 SFEU na náhradu škody, kterou žalobci údajně utrpěli.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

2) *Adrianu Iordăchescu, Florině Iordăchescu a Mihaele Iordăchescu, jakož i Cristinelu Iordăchescu se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 7.8.2017.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 3. května 2018 – VQ v. ECB

(Věc T-203/18 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská a měnová politika — Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi — Úkoly, které jsou Evropské centrální bance svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013 — Pravomoci ECB — Zvláštní pravomoci dohledu — Správní sankce — Publikace — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“

(2018/C 221/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: VQ (zástupce: G. Cahill, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: E. Koupepidou, E. Yoo a M. Puidokas, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na člancích 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Rady guvernérů ECB ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC 2016-0026 ze dne 14. března 2018, týkajícího se peněžní sankce a jejího zveřejnění na internetových stránkách ECB

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 4. května 2018 – Czarnecki v. Parlament

(Věc T-230/18 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Institucionální právo — Místopředseda Evropského parlamentu — Rozhodnutí Parlamentu o odvolání místopředsedy — Návrh na nařízení předběžných opatření — Příkaz — Nepřípustnost“

(2018/C 221/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ryszard Czarnecki (Varšava, Polsko) (zástupce: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Görlitz a S. Alonso de León, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU směřující jednak k odkladu výkonu rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 7. února 2018, kterým se schvaluje předčasné ukončení výkonu funkce místopředsedy Parlamentu, kterou zastával žalobce, a jednak k tomu, aby bylo Parlamentu nařízeno, aby ponechal žalobci funkci místopředsedy Parlamentu

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 14. března 2018 – Abaco Energy a další v. Komise**(Věc T-186/18)**

(2018/C 221/35)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobci: Abaco Energy, SA (Madrid, Španělsko) a 1 660 dalších (zástupci: P. Holtrop, P. Kuypers a M. de Wit, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské Komise C(2017) 7384 final ze dne 10. listopadu 2017 ve věci SA.40348 (2015/NN) týkající se podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby a odpadu; ⁽¹⁾
- uložil Komisi, aby v souladu s unijním právem provedla samostatná hodnocení předchozího režimu a současného režimu;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti péče Komise.
 - Komise má povinnost vykonávat své povinnosti podle Smluv. Komise měla příležitost, informace a nutné zdroje k tomu, aby provedla hodnocení předchozího režimu jako součást posouzení při vydávání rozhodnutí podle požadavků práva. Komise v rozporu s pravidly obsaženými ve Smlouvách tuto povinnost nesplnila tím, že neprovedla nezávislé hodnocení předchozího režimu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.
 - Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že uvedla, že předchozí režim byl převzat do současného režimu. Je zcela zjevné, že k žádnému převzetí nedošlo a že namísto toho ve všech relevantních obdobích zde byly dva zcela oddělené režimy, přičemž každý z nich vyžadoval vlastní posouzení k určení souladu s pravidly státních podpor.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného právního posouzení.
 - Komise nesprávně uplatnila příslušné závazné pokyny Komise, a tudíž jednala v rozporu s unijním právem. Navíc Komise usoudila, že vzhledem k tomu, že podle jejího názoru předchozí režim byl převzat do současného režimu, nebylo třeba posuzovat předchozí režim. Žalobci tvrdí, že uvedením tohoto argumentu Komise jednala v rozporu s unijním právem.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění.

- Komise neposkytla dostatečné důvody, které by žalobcům umožnily pochopit východiska, na základě kterých Komise vydala rozhodnutí. Z rozhodnutí není jasné, (i) na základě jakých důvodů Komise uvedla, že předchozí režim byl převzat do současného režimu a (ii) na základě jakého důvodu převzetí jednoho režimu druhým režimem vylučuje potřebu posouzení původního režimu ohledně dodržování pravidel státní podpory. V obou případech se jednalo o klíčová zjištění, která vedla Komisi k přijetí rozhodnutí. Žalobci proto byli zbaveni základního práva na rozhodnutí, které jim umožní pochopit, jak a proč Komise dospěl k závěrům uvedeným v tomto rozhodnutí.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z údajného zneužití pravomoci a porušení Listiny základních práv EU.

- Komise má podle čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie povinnost zabývat se nestranně a spravedlivě zájmy žalobců podle rozhodnutí. Komise tuto povinnost porušila tím, že vyzdvihla zájmy Komise a Španělska nad zájmy žalobců.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z údajného porušení zásady proporcionality.

- Komise nezohlednila zájmy žalobců tím, že neposkytla nezávislé posouzení předchozího režimu, a tudíž porušila zásadu proporcionality.

(¹) OJ 2017 C 442, p. 1

Žaloba podaná dne 11. dubna 2018 – PV v. Komise

(Věc T-224/18)

(2018/C 221/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: PV (zástupce: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou,

a v důsledku toho nařídil:

- na základě zásady spojitosti a článku 68 konsolidovaného jednacího řádu Tribunálu EU ze dne 4. března 2015 spojil tuto věc s probíhající věcí T-786/16,
- považoval psychické obtěžování za prokázané a potvrdil používání nepravdivých tvrzení, z čehož by plynulo, že takové protiprávní jednání nemůže být unijním právním řádem tolerováno,
- zrušil řízení CMS 17/025 ve všech jeho ohledech a zrušil rozhodnutí, na němž je založena stížnost R/8/18,

- zrušit rozhodnutí o „vynulování“ platu žalobce od 1. října 2017,
- zrušil rozhodnutí nutící žalobce k účasti na hodnocení za rok 2016, jakož i zamítnutí stížnosti R/502/17 ze dne 16. března 2018 z důvodu psychického obtěžování a pracovní neschopnosti,
- zrušil rozhodnutí nutící žalobce k účasti na hodnocení za rok 2017 z důvodu psychického obtěžování a zrušil rozhodnutí, s ohledem na nějž byla podána stížnost R/121/18,
- zrušil rozhodnutí, kterým byl žalobce přeřazen na GR SCIC při porušení povinnosti nejzákladnější péče, jakož i zamítnutí stížnosti R/413/17 ze dne 15. ledna 2018,
- zrušil rozhodnutí PMO (paní [X]) ze dne 12. září 2017, kterým bylo rozhodnuto o započtení oznámení o dluhu ABAC 324170991 ze dne 20. července 2017 ve výši 42 704,74 eur oproti platům žalobce nevyplaceným za období od 1. srpna 2016 do 30. září 2017, jakož i zamítnutí stížnosti R/482/17 ze dne 9. března 2018,

a přiznal následující náhradu škody na základě článku 340 SFEU:

- uložil náhradu nemajetkové újmy plynoucí z výše uvedených napadených rozhodnutí ve výši 98 000 eur,
- ohledně majetkové újmy přiznal:
 - částku 23 190,44 eur za nevyplacené platy za období od 1. října 2017 do 30. dubna 2018, pokud Tribunál shledá, že žalobce má nárok na celou výši platů, nebo
 - částku 7 612,87 eur za nevyplacené platy za období od 1. října 2017 do 30. dubna 2018, pokud Tribunál shledá, že žalobce má nárok pouze na rozdíl mezi svým platem u Komise a mzdou, která mu byla vyplácena v soukromém sektoru,
- a přiznal tak celkovou náhradu škody ve výši 121 990,44 eur, nebo 105 612,87 eur, kterou je nutno navýšit o úroky z prodlení počítané až do okamžiku úplného zaplacení,

a každopádně:

- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článků 1, 3 a 4 a čl. 31 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jakož i čl. 1e bodu 2 a článku 12a služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), které zakazují psychické obtěžování.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článků 21a, 22c a 23 služebního řádu, z jejichž ustanovení plane zákaz protiprávního jednání, zejména tím, že žalobce byl nucen účastnit se hodnocení za rok 2016, přestože v důsledku pracovní neschopnosti a svého odvolání k 1. srpnu 2016 nevykonával žádnou práci.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 41 Listiny a článku 11a služebního řádu, týkajících se přímých střetů zájmu.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení povinnost péče a zásady poskytnutí pomoci, k nimž došlo rozhodnutím o přeražení žalobce ke GR SCIC.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady námítky nesplnění povinnosti a zásady legality.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení čl. 9 bodu 3 přílohy IX služebního řádu a právní zásady „*non bis in idem*“, kterými je stíženo disciplinární řízení CMS 17/025 zahájené vůči žalobci.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení čl. 41 odst. 1 Listiny, a konkrétněji přiměřených lhůt pro výše uvedené disciplinární řízení.

Žaloba podaná dne 1. dubna 2018 – Manéa v. CdT

(Věc T-225/18)

(2018/C 221/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Camelia Manéa (Echternach, Lucembursko) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)

Žalované: Překladačské středisko pro instituce Evropské unie (CdT)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 29. května 2017 ředitelky Překladačského střediska pro instituce Evropské unie neprodloužit s účinností od 12. listopadu 2015 pracovní smlouvu na dobu určitou žalobkyně v postavení dočasného zaměstnance, jejíž platnost tedy skutečně uplynula dne 31. ledna 2016;
- nařídil, aby byla žalobkyně zařazena zpět na své pracovní místo dočasné zaměstnankyně v překladačském středisku s účinností od 1. ledna 2019, nebo pokud to není možné, aby žalovanému uložil povinnost zaplatit jí jako náhradu materiální škody a morální újmy, které jí byly způsobeny ztrátou zaměstnání na dobu neurčitou, částku ve výši pracovní odměny, která by jí byla vyplácena, kdyby ještě zůstala ve službě překladačského střediska po dobu čtyř let, případně sníženou o odměny nebo příspěvky, na které by jinak mohla mít nárok, a zaplatit příslušné příspěvky do důchodového systému Společenství;
- uložil překladačskému středisku zaplatit jí jako náhradu materiální škody a morální újmy, které jí byl způsobeny rozhodnutím ze dne 12. listopadu 2015, částku ve výši 11 136 eur z titulu morální újmy, částku ve výši 12 000 eur z titulu ztráty pracovní odměny a částku 9 674 EUR z titulu nákladů na poradenství;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést žalobkyni do právní situace, která existovala před přijetím aktu vzatého zpět, z nesprávných skutkových zjištění, ze zjevně nesprávných posouzení nebo z nedostatečného odůvodnění, z nepřihlednutí k zájmu služby, jelikož nové rozhodnutí o neobnovení pracovní smlouvy žalobkyně dne 31. ledna 2016 bylo založeno na skutečnostech, které na rozdíl od jejího názoru neexistovaly v době, kdy vyvstala otázka obnovení její pracovní smlouvy v listopadu roku 2015.

2. Druhý důvod vycházející zaprvé z nepřihlednutí k zaměstnanecké politice definované správní radou v rozsahu, v jakém bylo v rozhodnutí o neobnovení pracovní smlouvy uvedeno, že je v zájmu služby provádět politiku nahrazování dočasných zaměstnanců smluvními zaměstnanci. Zadruhé, tento žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto, že nahrazení žalobkyně smluvním zaměstnancem je odůvodněno reorganizací odboru podpory překlada, a zatřetí, z nesprávného skutkového zjištění v rozsahu, v jakém byl učiněn názor, že tomu tak bylo.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, ze zjevně nesprávného posouzení, nebo z nedostatečného odůvodnění v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto zpětně a výlučně z důvodu zájmu služby raději neobnovit pracovní smlouvu žalobkyně, než jí poskytnout odškodnění, přestože přepracování rozhodnutí, které bylo vzato zpět, bylo podle jejího názoru nemožné nebo obzvláště obtížné. Toto rozhodnutí navíc podle jejího názoru není nezbytné k dosažení cílů daného opatření, nepředstavuje úplný přezkum okolností daného případu, je v rozporu s legitimním očekáváním a vede k přetrvávání povinnosti nahradit škodu vyplývající z ostatních nesrovnalostí, jimiž bylo stíženo původní rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 9. dubna 2018 – Martini-Sportswear v. EUIPO – Olympique de Marseille (M)

(Věc T-237/18)

(2018/C 221/38)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Martini-Sportswear GmbH (Annaberg, Rakousko) (zástupce: W. Lang, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Olympique de Marseille SASP (Marseille, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie obrazové ochranné známky M – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 238 066

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. ledna 2018, ve věci R 1755/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 25. května 2017 je neplatné;
- přezkoumal napadené rozhodnutí a rozhodl, že námitky se zamítají;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 23. dubna 2018 – IFSUA v. Rada

(Věc T-251/18)

(2018/C 221/39)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Španělsko) (zástupce: T. Gui Mori, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce *in fine* SFEU žalobce, IFSUA, který je bezprostředně dotčen, navrhuje, aby Tribunál zrušil, na základě jasné oddělitelnosti těchto ustanovení, čl. 2 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 a 5 nařízení Rady (EU) ze dne 23. ledna 2018 (Úř. věst. 2018, L 27, s. 1), který je třeba považovat za „nařizovací akt“ provádějící restriktivní opatření a celkový přípustný odlov (TAC) v souvislosti s rekreačním rybolovem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti nařízení Rady (EU) 2018/120⁽¹⁾ a požaduje jeho částečné zrušení.

Žalobce v tomto ohledu upřesňuje, že požaduje zrušení výše uvedených ustanovení, jelikož jejich uplatnění na různé způsoby rekreačního rybolovu, což jsou činnosti, které nejsou součástí společné rybářské politiky, znamenají úplný zákaz lovu mořčáka evropského (*Dicentrarchus labrax*), který se vztahuje pouze na podmořské rybáře, čímž je ohroženo přežití této činnosti, samotného sportu a souvisejícího průmyslu.

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 2 odst. 5 a čl. 3 písm. d), čl. 4 písm. d) a čl. 6 písm. d) SFEU, jelikož napadená ustanovení představují opatření přímo zakazující podmořský rekreační a sportovní rybolov mořčáka evropského, ačkoliv Rada k tomu nemá pravomoc, a to ani sdílenou.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 a 5 nařízení Rady (EU) 2018/120 a zásad právní jistoty a legitimního očekávání, jelikož jdou jasně nad rámec přiznaných pravomocí a jeho historický vývoj.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 a 5 nařízení Rady (EU) 2018/120 a zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace obsažených v článcích 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie, vzhledem k tomu, že v témže prováděcím aktu upravujícím rybolovná práva v případě mořčáka evropského, avšak s odlišnými kritérii, jsou uvedena ustanovení vztahující se jak na komerční rybolov, tak na rekreační rybolov. Obě kategorie přitom nejsou striktně srovnatelné jako adresáti téhož souboru opatření.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 a 5 nařízení Rady (EU) 2018/120 a zásady proporcionality v souvislosti s prováděním čl. 43 odst. 3 SFEU. V tomto ohledu žalobce tvrdí, že v nařízení, které je předmětem tohoto sporu, stanovení rybolovných práv u mořčáka evropského, jak v případě komerčního rybolovu, tak v případě rekreačního rybolovu, odpovídá cíli snížit výrazně úmrtnost severní populace, aby mohlo dojít k malému nárůstu biomasy, a že tohoto cíle lze dosáhnout méně omezujícím opatřením, než je radikální zákaz podvodního rybolovu mořčáka evropského. V rámci tohoto důvodu poukazuje žalobce rovněž na porušení článků 12, 16, 37 a 52 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2018/120 ze dne 23. ledna 2018, kterým se pro rok 2018 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují rybářská plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací a kterým se mění nařízení (EU) 2017/127 (Úř. věst. 2018, L 27, s. 1).

Žaloba podaná dne 24. dubna 2018 – Iberpotash v. Komise

(Věc T-257/18)

(2018/C 221/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Iberpotash, SA (Suria, Španělsko) (zástupci: N. Niejahr a B. Hoorelbeke, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2018/118 ze dne 31. srpna 2017 o státní podpoře SA.35818 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2012/CP) poskytnuté Španělskem ve prospěch společnosti Iberpotash (oznámeno pod číslem C(2017) 5877) ⁽¹⁾

— a podpůrně:

— zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatuje, že opatření č. 1 zahrnuje státní podporu, a nařizuje její navrácení žalobkyni s úrokem, nebo

— zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž částku protiprávní, byť slučitelné podpory získané žalobkyní a obsažené v opatření č. 4 stanoví na 3 902 461,30 EUR a že protiprávní podporu, kterou má žalobkyně vrátit s úrokem, na 3 958 109,70 EUR,

— rozhodl, že Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU, když konstatovala, že opatření č. 1 zahrnuje převod státních prostředků.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU, když konstatovala, že opatření č. 1 poskytuje žalobkyni selektivní hospodářskou výhodu. Podpůrně je tvrzeno, že Komise neurčila správně částku případné protiprávní a neslučitelné státní podpory vyplývající z opatření č. 1, a to v rozporu s čl. 16 odst. 1 procesního nařízení ⁽²⁾.
3. Třetí žalobní důvod, uplatněný podpůrně, vycházející z toho, že Komise porušila čl. 16 odst. 1 procesního nařízení ohledně opatření č. 1, když nařídila navrácení podpory, neboť toto navrácení porušuje legitimní očekávání žalobkyně či zásadu právní jistoty.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU, když konstatovala, že opatření č. 4 poskytuje žalobkyni selektivní hospodářskou výhodu.

5. Pátý žalobní důvod, uplatněný podpůrně, vycházející z toho, že Komise porušila čl. 16 odst. 1 procesního nařízení, když neurčila správně částku případné protiprávní a neslučitelné podpory vyplývající z opatření č. 4.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2018 L 28, s. 25.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Žaloba podaná dne 23. dubna 2018 – Zakłady Chemiczne „Siarkopol“ Tarnobrzeg v. EUIPO – EuroChem Agro (Unifoska)

(Věc T-259/18)

(2018/C 221/41)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Zakłady Chemiczne „Siarkopol“ Tarnobrzeg sp. z o.o. (Tarnobrzeg, Polsko) (zástupce: M. Kondrat, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „Unifoska“ – Příhláška č. 015017841

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. února 2018, ve věci R 1503/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc zpět EUIPO k novému posouzení;

nebo

— napadené rozhodnutí změnil tak, že neexistují žádné relativní důvody pro zamítnutí zápisu přihlášky č. 015017841 ochranné známky Evropské unie „Unifoska“ pro výrobky zařazené ve třídě 1 a ochranná známka by měla být zapsána;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení článku 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;

— Porušení zásady ochrany legitimního očekávání a zásady právní jistoty.

Žaloba podaná dne 27. dubna 2018 – Gruppo Armonie v. EUIPO (mo.da)**(Věc T-264/18)**

(2018/C 221/42)

*Jednací jazyk: italština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Itálie) (zástupce: G. Medri, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „mo.da“ – Přihláška č. 16 430 035*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. února 2018, ve věci R 2065/2017-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

— napadené rozhodnutí zrušil.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 27. dubna 2018 – EBM Technologies v. EUIPO (MobiPACS)**(Věc T-272/18)**

(2018/C 221/43)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* EBM Technologies Inc. (Taipei City, Tchaj-wan) (zástupci: Rechtsanwälte J. Liesegang, M. Jost, N. Lang)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie „MobiPACS“ – Přihláška č. 16 400 061*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. února 2018, ve věci R 2145/2017-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 42 odst. 1 ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 4. května 2018 – Nemius Group v. EUIPO (DENTALDISK)

(Věc T-278/18)

(2018/C 221/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nemius Group GmbH (Obertshausen, Německo) (zástupce: C. Bildhäuser, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „DENTALDISK“ – Přihláška č. 15 804 024

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. ledna 2018, ve věci R 741/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v části, v níž Úřad zamítl přihlášku, pokud jde o zápis do třídy 10 a třídy 35, v nichž je nutno přihlášku rovněž zveřejnit;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a písm. c) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS